

4. Phép lạ đầu tiên của Chúa Giêsu

Giăng 2

Tin Mừng Theo Giăng

Như chúng ta đã nói trong các bài học trước đây trong Tin Mừng Giăng, ý định của ông khi viết Tin Mừng của mình là để chứng minh rằng Chúa Giêsu là Đấng Mêsia đã hứa. Vì vậy, những độc giả của ông sẽ tin và đặt niềm tin vào Chúa Kitô, giờ đây Giăng cho chúng ta thấy dấu hiệu của những điều kỳ diệu đầu tiên.

¹Đến ngày thứ ba, có một tiệc cưới tại Ca-na, thuộc Ga-li-lê, và mẹ Chúa Giê-su cũng có mặt ở đó. ²Chúa Giê-su và các môn đồ cũng được mời đến dự. ³Khi thấy thiếu rượu, mẹ Chúa Giê-su nói với ngài: “Họ hết rượu rồi”. ⁴Nhưng Chúa Giê-su đáp: “Này bà, chuyện đó liên quan gì đến tôi và bà? Giờ của tôi chưa đến”. ⁵Mẹ ngài nói với những người phục vụ: “Người bảo gì, hãy làm theo”. ⁶Ở đó có sáu vại nước bằng đá dành cho việc tẩy uế theo tục lệ của người Do Thái, mỗi cái chứa khoảng hai hoặc ba thùng nước. ⁷Chúa Giê-su bảo họ: “Hãy đổ đầy nước vào mấy vại này”, thế là họ đổ đầy đến miệng. ⁸Rồi ngài truyền: “Giờ hãy múc một ít đem cho người quản tiệc”. Họ bèn làm theo. ⁹Người quản tiệc ném nước đã biến thành rượu nho mà không biết từ đâu ra (nhưng những tôi tớ đã múc nước đó thì biết). Người gọi chú rể đến ¹⁰và nói: “Ai cũng đãi rượu ngon trước, khi người ta say rồi mới đưa rượu thường ra, còn anh lại giữ rượu ngon cho đến bây giờ”. ¹¹Chúa Giê-su làm dấu lạ đầu tiên này tại Ca-na, thuộc Ga-li-lê. Qua đó, ngài đã tỏ ra sự vinh hiển mình, và các môn đồ đặt đức tin nơi ngài. (Giăng 2:1-11).

Sự kỳ thị mà Mary phải chịu đựng

Ngày nay chúng ta không sử dụng từ *kỳ thị*, nhưng từ này mô tả một dấu hiệu ô nhục liên quan đến một hoàn cảnh cụ thể mà một người đã trải qua. Trước khi chúng ta nhìn vào phép lạ, hãy cùng cố gắng đặt mình vào tình huống của Mary, mẹ của Chúa Giêsu. Kể từ khi bà mang thai, đã có một vết nhơ về danh tiếng của bà, một sự kỳ thị xã hội mà bà đã sống với khoảng ba mươi năm nay.

Trong những ngày đó, nếu một người phụ nữ bị phát hiện mang thai ngoài hôn nhân, người ấy đã bị ném đá đến chết vì ngoại tình. Giô-sép không bao giờ buộc tội bà công khai vì lý do này, nhưng chắc hẳn ông ta phải khó hiểu. Làm thế nào Mary có thể mang thai mà không biết một người đàn ông? Phải thừa nhận rằng, câu hỏi này hẳn là chủ đề của những cuộc trò chuyện im lặng giữa gia đình bà và những người hiểu rõ bà.

Bà đã bị buộc tội sai lệch về tình dục ngoài hôn nhân, một tội lỗi ghê gớm đối với một cô gái trẻ Do Thái. Giô-sép đã được một thiên thần kể về sự thụ thai kỳ diệu của vợ mình, nhưng bà vẫn phải chịu sự xấu hổ, vì không có sự mặc khải thiêng liêng, ai có thể tin một câu chuyện như vậy? Làm thế nào bà ấy có thể giải thích, ngay cả với gia đình của mình, rằng bà ấy là một trinh nữ khi sinh của Chúa Giêsu?

Anh em nghĩ Mary cảm thấy thế nào khi nghe tin Herod sát hại mọi bé trai ở Bethlehem chưa đầy hai tuổi? (Ma-thi-ơ 2:16). Người mẹ trẻ này phải đối mặt với nỗi sợ hãi thực sự rằng con trai

mình sẽ bị săn lùng và có lẽ bị Herod giết chết nếu đứa con của cô bị nghi là Đấng cứu thế đã hứa.

Phúc âm Ma-thi-ơ ghi lại rằng một thiên thần đã cảnh báo Giô-sép về ý định giết người của Herod, vì vậy ông ta đã đưa Mary và Chúa Giêsu khi còn nhỏ đến Ai Cập một thời gian (Ma-thi-ơ 2:13). Họ tuân theo lời cảnh báo của thiên thần, và sau khi Herod qua đời, Giô-sép và Mary trở về Nazareth ở Galilê với hy vọng sống một cuộc sống bình thường yên tĩnh. Thật là một hành trình gia đình trẻ này đã trải qua!

Sau khi Chúa Giêsu sinh ra tại Bethlehem và chuyển đi tiếp theo tới Ai Cập, giờ họ phải đối mặt với thử thách định cư và tạo một vị trí trong cộng đồng Nazareth, mặc dù chắc chắn rằng Chúa Giêsu lớn lên với sự kỳ thị gắn liền với những người có dòng dõi. Dòng máu và di sản gia đình của một người là tất cả những điều quan trọng tại thời điểm Chúa Giêsu sống. Về mặt xã hội, nó xác định bạn là ai với người khác.

Có vẻ như những người Pha-ri-si và những người đứng đầu người Do Thái ghét Ngài đã gửi các trinh sát của họ đến Nazareth để kiểm tra các chi tiết về ngày sinh hoặc tiền nhân của Ngài. Trong một cuộc trò chuyện kịch liệt với Chúa Giêsu, giới thượng lưu đã đe dọa rằng Ngài là con hoang, “Chúng tôi không phải con hoang, chúng tôi có một Cha, là Đức Chúa Trời”. (Giăng 8:41). Ở một nơi khác khi nói chuyện với người đàn ông sinh ra đã được Chúa Giêsu chữa lành, họ nói: “Hãy tôn vinh Đức Chúa Trời. Chúng tôi biết ông ta [Chúa Giêsu] là kẻ tội lỗi” (Giăng 9:24).

Tôi chắc chắn rằng Mary mong mọi sự thật được đưa ra về Chúa Giêsu là ai và sự minh chứng của bà ấy đã hoàn tất. Khi Chúa Giêsu nói lời tạm biệt với gia đình của Ngài ở Nazareth trên đường đi để được rửa tội bởi Giăng Báp-tít, Mary có lẽ cảm thấy rằng cuối cùng sự minh oan của bà đã đến.

Đám cưới tại Ca-na of Galilê

Nhân dịp một đám cưới ở Cana xứ Galilê, một thị trấn xung quanh bốn dặm từ Mary và Chúa Giêsu thành phố quê hương Nazareth. Chúng ta có thể cho rằng, bởi vì Mary, Chúa Giêsu và các môn đệ của Ngài đã được mời, đám cưới là của một người bạn thân hoặc họ hàng. Giô-sép, chồng của Mary, đã chết vào một lúc nào đó sau sinh nhật lần thứ mười hai của Chúa Giêsu, lần cuối cùng được ghi lại với Mary và Chúa Giê-su (Lu-ca 2: 41-51). Rất có khả năng, bất cứ lúc nào Giô-sép chết, trách nhiệm tài chính thuộc về Chúa Giê-su là người lớn nhất, là trụ cột cho gia đình cho đến khi anh em của Ngài trưởng thành.

Mary có bốn con trai sau khi sinh Chúa Giêsu và ít nhất hai con gái và Chúa Giêsu được biết đến là con trai của thợ mộc (Ma-thi-ơ 13: 54-57). Chúng ta không biết ai chịu trách nhiệm phục vụ đám cưới tại Cana, nhưng thật hợp lý khi cho rằng Mary cảm thấy có một mức độ quan tâm và trách nhiệm nào đó, vì bà là người đã nói rằng rượu đã hết thay vì chủ nhân của tiệc chiêu đãi. Chủ nhân của bữa tiệc chắc chắn không biết gì về vấn đề được chứng minh bằng sự thiếu hiểu biết của mình khi nước được đổi thành rượu (Câu 9). Cách các người quản gia nhìn Mary để tìm hướng, có lẽ, một dấu hiệu cho thấy đám cưới là dịp của một người họ hàng, bạn thân, hoặc thậm chí là một trong hai anh em cùng cha khác mẹ của Chúa Giêsu.

Sự khoan đãi đã và vẫn là, tất cả đều quan trọng ở Trung Đông. Trong nền văn hóa đó, chính chú rể chịu trách nhiệm cho các chi phí đám cưới. Cha mẹ cô dâu có thể kiện gia đình nếu mọi người rời khỏi lễ hội không hài lòng hoặc nghĩ rằng việc phục vụ là ngang bằng. Mọi người uống rượu vì an toàn hơn để uống vì nó đã qua quá trình thanh lọc; Nước bị nghi ngờ nhiều hơn, vì hệ thống nước thải không như ngày nay. Người ta không bao giờ biết những gì đã xảy ra với dòng nước thượng nguồn.

Tuy nhiên, nếu trở nên say rượu là bị nhú mày và thường là rượu, nếu nồng độ còn cao, nó bị đổ xuống. Rượu với bữa tối là tiêu chuẩn cho người lớn ở khu vực Địa Trung Hải và Trung Đông. Cách đây nhiều năm, trong một chuyến công tác ngắn hạn đưa chúng tôi qua Pháp, Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha, thăm và giúp đỡ những người gây dựng nhà thờ và mục sư, chúng tôi đã đến thăm một mục sư ở Bồ Đào Nha, và trong khi chúng tôi đang ăn, tôi đã từ chối rượu với bữa tối. Ông ấy nói với tôi rằng làm sao người ngoài hành tinh đã không uống rượu với bữa tối.

Rượu là rất cần thiết cho một lễ kỷ niệm hôn nhân ở Trung Đông. Kinh thánh nói, **“Rượu làm lòng người hớn hở” (Thi thiên 104: 15)**. Rabbis có một câu nói: "Không có rượu thì không có niềm vui". Quan điểm này là điển hình của đời sống tôn giáo trước khi Chúa Giêsu đến. Giới tinh hoa tôn giáo đã biến Do Thái giáo thành một gánh nặng lớn, và niềm vui đã biến mất khỏi nó. Trong văn hóa Do Thái, một ly rượu vang là biểu tượng của niềm vui để chia tay với bạn bè.

Rượu hết có ý nghĩa tượng trưng trong đám cưới này. Cứ như thể Mary đang nói, niềm vui của họ đã hết. Cuộc sống có thể như thế; nó có thể trở thành một công việc hàng ngày, thiếu niềm vui trong cuộc sống mà không có gì để mong đợi. **“Lưỡi sắt cùn mà không mài lại, ắt phải hao nhiều sức lực... (Truyền đạo 10:10)**. Cuộc sống của chúng ta trở nên buồn tẻ khi làm việc quá sức, và năng lượng của chúng ta bị rút cạn khi ít chơi và không có niềm vui. Nhiều người tìm kiếm niềm vui bằng cách theo đuổi thành công, nhưng tôi chưa bao giờ nghe thấy một người nói về cái chết của họ, "Tôi ước tôi đã dành nhiều thời gian hơn tại văn phòng."

Những người khác trải qua những thách thức tài chính, điều đó cám dỗ họ làm việc chăm chỉ hơn và mất ít thời gian hơn cho những điều thú vị trong cuộc sống mà không phải trả bất cứ điều gì, chẳng hạn như tận hưởng mối quan hệ thân thiết với gia đình và bạn bè. (Nếu anh em không có gia đình và bạn bè ở gần, hãy bắt đầu một nhóm nhỏ!) Mở nhà của anh em cho người khác. Hãy để niềm vui của Chúa trở thành sức mạnh của anh em bằng cách sống một cuộc sống, bao gồm niềm vui của các mối quan hệ và thời gian chia sẻ của gia đình:

Hỡi hết thảy ai khát, hãy đến với nguồn nước! Hỡi những ai không tiền, hãy đến mua mà ăn! Phải, cứ đến mua rượu nho và sữa mà không cần tiền, cũng chẳng tốn phí. (Ê sai 55:1 Điem mà tôi nhấn mạnh).

Trong đoạn dẫn trên, Kinh thánh không nói về rượu thật; chúng ta sẽ mua rượu của niềm vui mà không có tiền và chi phí. Làm thế nào để chúng ta mua nó mà không có phí? Chúng ta phải đến với tất cả Nước hằng sống, Cây nho thật (Giăng 15: 1), Chúa Giêsu Christ và uống thật sâu của Ngài. Chúng ta có thể làm điều này bằng cách dành thời gian đọc Lời của Ngài, Kinh thánh và thông qua việc dành thời gian cá nhân để cầu nguyện. Sự chuyển dịch được thực hiện khi chúng ta trả bằng sự nghèo khổ và phá sản tinh thần, trao thân vào tay Ngài để nhận được cuộc sống

trộn vụn mà Ngài hứa với chúng ta. Nghe có vẻ không phải là một giao dịch tốt? Anh em không bao giờ có thể tìm thấy một thỏa thuận tuyệt vời như vậy trên thị trường chứng khoán!

Nếu chúng ta khôn ngoan trong việc mua và bán trong cuộc sống này, chúng ta sẽ nhận ra rằng nó có liên quan nhiều hơn đến những gì chúng ta cống hiến cho cuộc sống của mình, trao đổi nguồn lực hạn chế của chúng ta để lấy tài nguyên vô hạn của Ngài. Nhiều người đang tìm kiếm hạnh phúc trong cuộc sống này, nhưng từ *niềm hạnh phúc* đến từ một từ tiếng Anh cũ *hap*, và nó đề cập đến những điều xảy ra với chúng ta. Niềm vui không phụ thuộc vào hoàn cảnh của chúng ta, tức là những gì xảy ra với chúng ta, nhưng niềm vui thực sự chảy ra khi nhận được sự sống mới trong Chúa Kitô. Chúa hứa rằng, nếu chúng ta đến với giếng Sự sống, chúng ta sẽ không bao giờ khát. Ngài đã hứa cho chúng ta cuộc sống dồi dào (Giăng 10:10).

Câu hỏi 1) Nghĩ lại thời điểm mà anh em thích cuộc sống nhất. Điều gì về thời gian đó làm cho nó rất thú vị?

Thời gian thú vị nhất trong cuộc đời tôi là khi tôi có mối quan hệ mật thiết với người khác và với Chúa. Điều yêu thích của tôi trong cuộc sống là ngồi quanh bàn trong bữa ăn với bạn bè. Thời gian của lễ kỷ niệm với bạn bè là một trong những thời gian đáng nhớ nhất đối với hầu hết mọi người.

Tình huống khó xử tại tiệc cưới Cana ngày hôm đó cần một giải pháp. Mary đã làm một cái gì đó về vấn đề. Bà đến gặp Chúa Giêsu và nói, **“họ không còn rượu nữa” (Giăng 2: 3).**

Mary có biết Chúa Giêsu sẽ làm gì về vấn đề này không? Trong đoạn dẫn của chúng ta trong Giăng 2, câu 11, đây là phép lạ đầu tiên của Ngài, vì vậy chúng ta không biết liệu bà ấy có mong đợi điều gì kỳ diệu không, chỉ có điều bà ấy đang dựa vào Ngài trong một tình huống chặt chẽ, hy vọng rằng Ngài sẽ có câu trả lời. Có lẽ, bà ấy đang mong đợi Ngài sẽ tạo ra một cái cờ đàng hoàng cho những người tham dự hoặc đưa ra một bài phát biểu nào đó để khiến mọi người tâm trí không uống rượu trong khi chú rể đi mua thêm rượu.

Cho đến thời điểm này, theo như chúng ta biết, Mary không biết khả năng của Chúa Giêsu. Thánh thư chỉ ra rằng chính tại phép báp têm của Ngài bởi Giăng Báp-tít, Thánh Linh ngự trên Ngài như chim bồ câu. Lu-ca ghi lại rằng Chúa Giê-su đây Chúa Thánh Thần khi Ngài trở về từ lễ rửa tội sông Jordan (Lu-ca 4: 1, 14). Bà chưa bao giờ chứng kiến Ngài di chuyển trong điều kỳ diệu cho đến thời điểm này.

Sau lễ rửa tội của Ngài khi Chúa Giêsu đến quê hương Nazareth và rao giảng và chữa lành cho người bệnh, mọi người trả lời một cách ngạc nhiên, nói: **“Nhờ đâu mà người này được như thế?...Làm sao ông ta có sự khôn ngoan này và làm được những việc phi thường ấy? (Mác 6: 2).** Lời chứng của họ là tất cả thời gian Ngài sống giữa họ, họ chưa bao giờ nghe nói Ngài làm bất kỳ phép lạ nào. Chúng ta phải nhớ rằng, với người dân ở quê hương Chúa Giêsu, Ngài vẫn chỉ là con trai thợ mộc.

Tuy nhiên, Mary luôn trân trọng thân phận thực sự của mình trong lòng, khi biết rằng Ngài là Đấng Thiên Sai. Có lẽ, trong đám cưới này, bà tự hỏi liệu cuối cùng đã đến lúc sự thật này trở nên rõ ràng với người khác. Mary tự tin rằng Chúa Giêsu không chỉ có khả năng sửa chữa vấn

đề. Tuy nhiên, khi trả lời Mary, câu trả lời của Chúa Giêsu dường như là tiêu cực; “**Này bà, chuyện đó liên quan gì đến tôi và bà? Giờ của tôi chưa đến**” (Giăng 2: 4). Trong tiếng Anh, để gọi mẹ bạn là “bà”, không phải là một thuật ngữ tốt để sử dụng, nhưng trong văn hóa thời đó ở Israel, nó cũng tương tự như chúng ta sử dụng từ ngữ “Madam” hoặc Ma’am. Nên điều đó không phải là sự thiếu tôn trọng.

Câu 2) Bây giờ Thánh Linh đã đổ đầy Chúa Giêsu trong lễ rửa tội của Giăng, Chúa Giêsu có ý gì với câu "Thời gian của tôi chưa đến?"

Thời gian của tôi chưa đến

Ngài không đến để tìm kiếm vinh quang của Ngài mà là vinh quang của Chúa Cha, và hành động vinh quang chủ yếu đó là từ bỏ mạng sống của chính Ngài để cứu chuộc con người. Chúa Giêsu đã tập trung vào sứ mệnh của Ngài. Chúa Kitô biết rằng Ngài sẽ thu hút sự chú ý của các nhà lãnh đạo tôn giáo. Mục đích của Ngài là kết thúc bằng sự hy sinh mạng sống của Ngài. Chỉ có một cách mà con người có thể được mua từ nô lệ cho tội lỗi, và đó là để Chúa Kitô ban sự sống của mình như một sự thay thế ở nơi con người. Sự hy sinh thay thế này không thể chỉ là một phàm nhân vì làm sao một người đàn ông có thể trả giá cho tội lỗi của cả thế giới?

⁷Chẳng ai trong chúng chuộc được người khác, hoặc trả giá chuộc cho Đức Chúa Trời – ⁸ (Giá chuộc mạng người thật đắt vô cùng, mãi mãi nằm ngoài tầm tay con người) - ⁹Hầu người sống mãi mà không thấy huyết. (Thi thiên 49:7-9)

Một mình Thiên Chúa có thể giành được sự cứu rỗi của con người. Một người đàn ông bình thường không thể trả tiền chuộc. Thiên Chúa bước vào và trở thành con người để một mình Chúa Cha được tôn vinh. Đến với một mối quan hệ đúng đắn với Thiên Chúa là điều duy nhất có thể khôi phục niềm vui thực sự, và Người duy nhất có thể làm điều đó là chính Thiên Chúa là Chúa Giêsu, Con Thiên Chúa của Thiên Chúa. Ngài đã mở đường cứu rỗi cho chúng ta bằng cách trả giá cho hình phạt công bằng cho tội lỗi – cái chết!

Chúa Giêsu nói với Mary rằng thời gian hoặc giờ của Ngài chưa đến; Ngài có ý gì? Ngài đang nói về cách Ngài tôn vinh Chúa Cha qua cái chết thay thế của Ngài trên thập tự giá. Khi Chúa nhật Lễ Lá đến, chỉ vài ngày trước khi Ngài bị đóng đinh, một nhóm người Hy Lạp đã đến gặp Chúa Giêsu. Đó là lúc Chúa Giêsu nói với họ rằng thời gian của Ngài hoặc giờ của Ngài đã đến:

²³Đức Chúa Jêsus bèn đáp rằng: Giờ đã đến, khi Con người sẽ được vinh hiển. ²⁴Quả thật, ta nói cùng các ngươi, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều. ²⁵Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời. ²⁶Nếu ai hầu việc ta, thì phải theo ta, và ta ở đâu, thì kẻ hầu việc ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc ta, thì Cha ta ắt tôn quý người. ²⁷Hiện nay tâm thần ta bối rối; ta sẽ nói gì? Lay Cha, xin cứu Con khỏi giờ này! nhưng ấy cũng vì sự đó mà Con đến giờ này. ²⁸Cha ơi, xin làm sáng danh Cha! (Giăng 12:23-28 Điem tôi nhấn mạnh).

Thiên Chúa được tôn vinh nhất khi chúng ta cũng rơi xuống đất và chết cho chính mình. Hành động tự chết này có nghĩa là chúng ta nhặt thập giá của mình và đi theo Chúa Giêsu. Nếu chúng

ta chết cho chính mình, thì sẽ có một vụ mùa mà Chúa sẽ mang lại. Điều gì xảy ra với một hạt giống khi nó được chôn trong lòng đất? Vỏ trấu bên ngoài vỡ ra, và sự sống bên trong hạt giống bắt đầu được biểu hiện và phát triển. Giờ Chúa Giê-su đã đến, và Ngài hi sinh mạng sống của mình, nên cái giá chuộc cho tội lỗi của chúng ta đã được trả. Bốn lần khác ở Giăng, chúng ta thấy Chúa Giêsu nói rằng giờ của Ngài chưa đến (Giăng 7:30; 8:20; 13: 1; 17: 1).

Anh em nhờ ai tư vấn hay giúp đỡ khi anh em gặp vấn đề cần giải quyết? Một số chuyên sang thế tín dụng của họ. Những người khác chuyên sang trí tuệ hoặc khả năng hoặc sức mạnh tự nhiên của họ. Cũng có những người sẽ tìm đến Mary, mẹ của Chúa Giêsu để được giúp đỡ, nhưng điều răn duy nhất của Mary từng được ghi lại là gì? **“Người bảo gì, hãy làm theo”**. (Giăng 2: 5). Đó là lời khuyên tốt từ Đức Maria để chúng ta tìm đến Chúa và biết sự hướng dẫn của Ngài cho những vấn đề chúng ta gặp phải trong cuộc sống. Chúng ta có tài nguyên, tức là Lời Chúa, cầu nguyện và Thánh Linh của Chúa. Nếu chúng ta tìm kiếm ý muốn của Ngài, chúng ta có thể yên tâm Ngài sẽ tiết lộ những cách thức của Ngài cho chúng ta.

Chúa thấy sáu bình nước bằng đá dùng để rửa chân và nghi lễ. Điều quan trọng là họ trống rỗng (câu 7); họ phải đổ đầy nước. Những chiếc lọ được làm bằng đá, nói về người đàn ông cứng lạnh không có Chúa Kitô. Chúng ta cần Lời và sự hiện diện của Ngài để mang lại niềm vui cho cuộc sống. Mỗi trong sáu bình chứa hai mươi đến ba mươi gallon nước (Giăng 2: 6). Chúa bảo các quản gia đổ đầy từng bình vào miệng và sau đó lấy một ít nước này cho chủ lễ. Họ hẳn đã tự hỏi Chúa Kitô đang nghĩ gì. Tại sao họ lại phục vụ nước cho khách mà họ định rửa?

Hãy tưởng tượng sự ngạc nhiên của những người hầu đã xô nước từ suối vào từng chậu nước. Khi một cái muỗng được nhúng vào, rượu vang ra, và không chỉ là rượu ngon, mà là rượu vang đặc biệt! Bậc thầy của các nghi lễ khá ngạc nhiên về chất lượng của loại rượu này và rất ấn tượng đến nỗi ông nói với chủ rể: **“Ai cũng đãi rượu ngon trước, khi người ta say rồi mới đưa rượu thường ra, còn anh lại giữ rượu ngon cho đến bây giờ”**. (Giăng 2:10).

Mác làm chứng rằng Chúa Giêsu đã hoàn thành tốt mọi thứ (Mác 7:37). Biết được điều này, tại sao Ngài phải làm rượu rẻ tiền, đặc biệt là xem xét cô dâu chú rể sẽ luôn nhớ ngày này và nói về câu chuyện đám cưới của họ trong suốt quãng đời còn lại? Tôi thích nghĩ rằng Mary đi xung quanh với một nụ cười trên khuôn mặt, nói với mọi người trong đám cưới, đó là chàng trai của tôi! Hãy như một người mẹ Do Thái tự hào. Anh em có nghĩ rằng Mary về nhà cảm thấy được minh oan và tự hào về Con của mình ngày hôm đó không? Bất cứ ai về nhà với phần còn lại của 120 gallon rượu ngon nhất, đều được ban phước và hạnh phúc, tôi chắc chắn! Kinh thánh nói rằng Ngài đã mặc khải vinh quang của Ngài và các môn đồ của Ngài đặt niềm tin vào Ngài bằng dấu hiệu kỳ diệu đầu tiên của Ngài (Giăng 2:11).

Chúa Giêsu làm sạch đền thờ

¹²Sau đó, ngài cùng với mẹ, các em trai và môn đồ đi xuống Ca-bê-na-um, nhưng họ chỉ ở đó ít ngày. ¹³Bây giờ, Lễ Vượt Qua của người Do Thái đã đến gần, Chúa Giê-su đi lên Giê-ru-sa-lem. ¹⁴Ngài thấy trong đền thờ có những người bán bò, cừu và bồ câu; những kẻ đổi tiền cũng đang ngồi ở đó. ¹⁵Ngài bèn làm một cái roi bằng dây thừng rồi đuổi hết bọn họ cùng cừu và bò ra khỏi đền thờ, ngài cũng đổ tiền và lật bàn của những kẻ đổi tiền. ¹⁶Ngài nói với những người bán bồ câu: “Hãy đem những thứ này ra khỏi đây! Đừng

biến nhà Cha ta thành nơi buôn bán!”.¹⁷ Các môn đồ nhớ lại lời đã viết rằng: “Lòng sốt sắng dành cho nhà ngài sẽ tiêu nuốt con”.¹⁸ Vì vậy, những người Do Thái hỏi ngài: “Ông có dấu lạ nào để cho chúng tôi thấy ông được quyền làm những điều đó?”.¹⁹ Chúa Giê-su đáp: “Hãy phá đổ đền thờ này, trong vòng ba ngày tôi sẽ dựng lại”.²⁰ Người Do Thái bèn nói: “Phải mất 46 năm để xây đền thờ này, vậy mà ông sẽ dựng lại trong vòng ba ngày sao?”.²¹ Nhưng đền thờ mà ngài nói đến là thân thể mình.²² Khi Chúa Giê-su được sống lại, các môn đồ nhớ lại ngài thường nói điều đó nên tin câu Kinh Thánh ấy và lời ngài đã phán.²³ Tuy nhiên, trong lúc Chúa Giê-su ở Giê-ru-sa-lem vào kỳ Lễ Vượt Qua, nhiều người đặt đức tin nơi danh ngài khi thấy những dấu lạ ngài làm.²⁴ Nhưng Chúa Giê-su không hoàn toàn tin tưởng họ vì ngài biết hết thấy họ,²⁵ ngài cũng không cần ai cho biết về con người vì ngài biết được lòng dạ người ta.

Đó là lễ kỷ niệm hàng năm của lễ Vượt qua. Josephus, nhà sử học người Do Thái, tuyên bố rằng có tới 2 triệu rưỡi du khách sẽ đổ về Jerusalem trong thời gian long trọng này để nhớ Israel rời khỏi Ai Cập dưới sự lãnh đạo của Moses. Hãy tưởng tượng rằng anh em là một trong số nhiều người hành hương đã tiết kiệm tiền của anh em trong nhiều năm để đến thăm Thiên Chúa của Israel tại Đền thờ của Ngài ở Jerusalem.

Mọi người sẽ đi du lịch bằng đường bộ và tàu thủy trong nhiều tuần để đến tòa nhà ấn tượng này được xây dựng bởi vua Herod trên đỉnh núi Moriah. Ngọn núi này là nơi Thiên Chúa đã thử thách Áp-ra-ham dâng con trai của mình là Isaac (Sáng thế 22: 2). Là một trong những người hành hương đó, anh em sẽ khao khát được trải nghiệm sự hiện diện của Chúa và tận hưởng những tòa án yên tĩnh của Chúa để cầu nguyện và trải nghiệm sự bình an của Chúa.

Vua David, (Solomon, Hezekiah, và Nehemiah, tất cả đều sống ở đây và đi bộ nơi những người đàn ông đang đi bộ. Những viên đá cổ trên tường chắn có niên đại từ Đền Herod. Một số viên đá nặng tới 200 tấn. Đó là một cảnh tượng ấn tượng, nghĩa là tuyệt vời theo đúng nghĩa của từ này. Khi một người leo lên các bậc thang đến Đền thờ Tự gắn kết, sự hiện diện của chính Thiên Chúa dường như kéo dài, mặc dù Đền thờ không còn ở đó nữa.

Khi Chúa Giê-su đi vào ngày hôm đó vào tòa án của dân ngoại, Đền thờ Ngài thất bại khi nhìn vào những gì đang xảy ra. Toàn bộ tòa án của dân ngoại đã bị chiếm đoạt bởi những người đổi tiền và thương nhân, được Annas và Caiaphas, các Linh mục Tối cao vào thời điểm đó. Nếu anh em là người ngoại bang (không phải người Do Thái), tòa án này là nơi gần nhất anh em có thể đến Núi Đền nơi người ta có thể trải nghiệm sự hiện diện của Thiên Chúa. Dân ngoại không thể tiến gần hơn. Chúa Giê-su tức giận khi thấy chim và thú được mua và bán với giá cắt cổ để xếp vào túi của Annas và Caiaphas. Núi Đền đang được thương mại hóa và biến thành một khu chợ!

Câu 3) Tôn giáo được tiếp thị cao ngày nay. Anh em cảm thấy thế nào về những điều của Chúa biến thành lợi nhuận lớn? Nguy hiểm nào anh em thấy đến từ loại thực tiễn này?

Thay vì những người thờ phượng trải qua sự hiện diện của Thiên Chúa, có một bầu không khí chợ ồn ào bên trong các tòa án của thánh địa này. Những người nghèo và mang một con chiên lành đến hiến tế tại Lễ Vượt Qua, đã kiểm tra và từ chối những con chiên của họ mà không có lý do nào khác ngoài việc Linh mục Tối cao, Annas, chỉ muốn những con vật mà ông ta đã bán để được mua và hy sinh.

Annas và Caiaphas đã có một hoạt động kiểm tiền diễn ra ở nơi đáng lẽ là nơi thờ cúng. Một con vật được mua bên trong sân đền sẽ có giá gấp mười lăm lần một con vật được mua bên ngoài. Annas đã chủ trì mọi thứ đang diễn ra và chịu trách nhiệm cho hệ thống mua bán và buôn bán bóc lột người nghèo này. Thuê chùa cũng phải nộp. Du khách từ các quốc gia khác nhau sẽ được thay đổi.

Đó là một thực tế không công bằng và không trung thực. Nó sẽ làm buồn lòng bất kỳ người thờ phượng thực sự nào hiểu cách mọi người được đối xử trong Danh Chúa. Khi Chúa Giêsu đến gần Núi Đền, đó là thời gian đối đầu! Chúa đứng chống lại Thượng tế, gia đình ông và các quan chức tham nhũng khác đang giám sát chương trình kiểm tiền này.

Niềm đam mê của ông đối với Tên Cha và vinh quang của Cha bùng phát trong cơn giận dữ được kiểm soát. Chúa Giêsu đã phẫn nộ vì sự táo bạo và tham lam của họ. Viễn cảnh! Tiền đã được chuyển đi khắp nơi và mọi người đang tranh giành tất cả những gì họ có thể lấy khi các bàn bị lật. Chim bồ câu được đặt miễn phí thay vì sử dụng vì lợi nhuận không trung thực. Bức tranh là một trong những hỗn loạn bên trong Tòa án của dân ngoại.

Anh em có thể tưởng tượng sự phẫn nộ của các quan chức Do Thái đang bị thách thức bởi một người mà họ tin là một người đàn ông bất hợp pháp từ Nazareth? Nơi nào Ngài có thẩm quyền của Ngài để hành động theo cách này? Họ có thể đã nghĩ, "Làm thế nào Ngài có thể giả định để nói với chúng ta rằng chúng ta không thể bán hàng hóa của chúng ta trong các khu vực Đền thờ?" Chắc chắn Chúa Giêsu phải biết rằng hành vi của Ngài sẽ không kiểm được cho ông bất kỳ bạn bè hay ân huệ nào trong các Tòa án Đền thờ. Những hành động dũng cảm của Ngài đã thể hiện niềm đam mê và nhiệt huyết của Ngài đối với ngôi nhà của Cha mình. Một lần nữa, chúng ta thấy rằng Ngài là số ít trong sứ mệnh của Ngài để tôn vinh Chúa Cha.

Chúa Giêsu đã thể hiện tình yêu và sự quan tâm đối với người nghèo, người không nơi nương tựa và những người bị cô lập khỏi xã hội. Với tư cách là đại diện của Thiên chúa Christ, chúng ta có cùng quan tâm đến mọi người không? Đáng buồn thay, chúng ta thường bị ảnh hưởng nhiều hơn bởi văn hóa xung quanh chúng ta hơn là Chúa Kitô trong chúng ta. Chúng ta không phải lúc nào cũng nhìn thấy sự bất công được thực hiện hoặc những cơ hội mà chúng ta phải đáp ứng nhu cầu trước mắt.

Chúng ta có thể trở nên miễn cảm với tội lỗi khi chúng ta sống ở giữa nó. Khi Chúa đến trong một tình huống, Ngài đưa ra ánh sáng những điều được thực hiện trong bí mật. Một số trong những điều đó có thể đã được chấp nhận và dung thứ, nhưng sẽ đến một ngày khi Ngài không còn chịu đựng chúng nữa. Kinh thánh nói rằng sự phán xét trước tiên phải bắt đầu tại nhà của Đức Chúa Trời (1 Phi-e-rơ 4:17). Ngài là một người bảo vệ những người dễ bị tổn thương. Khi ngày của Chúa đến, Ngài sẽ mang lại công lý với Ngài.

4) Điều gì anh em nghĩ rằng Chúa Giêsu sẽ thay đổi về văn hóa của chúng ta nếu Ngài đột nhiên xuất hiện trên viễn cảnh như Ngài đã làm trong đoạn này?

Khi người Do Thái yêu cầu một dấu hiệu từ Chúa Giêsu để chứng minh uy quyền của mình để loại bỏ tất cả những người đổi tiền và người bán động vật, Chúa Kitô đã trả lời bằng cách nói, Phá hủy ngôi đền này và ta sẽ nâng nó lại sau ba ngày nữa (Giăng 2:19). Dĩ nhiên, Ngài không

nói về Đền thờ mà nói về thân thể của Ngài, đền thờ của Chúa Thánh Thần. Mỗi người chúng ta là Kitô hữu là một cá nhân có cùng đền thờ của Chúa Thánh Thần. Sứ đồ Phao-lô, trong lá thư đầu tiên gửi cho Cô-rinh-tô nói:

¹⁹Lẽ nào anh em không biết rằng thân thể anh em là đền thờ của thần khí thánh ở trong anh em, tức thần khí nhận được từ Đức Chúa Trời sao? Ngoài ra, anh em không thuộc về chính mình, ²⁰vì anh em đã được mua với giá cao. Vậy, hãy tôn vinh Đức Chúa Trời bằng thân thể của anh em. (1 Cô-rinh-tô 6:19-20).

Chúa Thánh Thần muốn trục xuất khỏi đền thờ của Ngài mọi thứ làm hư hỏng và kìm hãm sự bình an trong cuộc sống của con người. Hôm nay có thể là một ngày tốt để mời Chúa Giêsu trở lại đền thờ của anh em bằng Thần khí của Ngài và loại bỏ bất cứ điều gì làm Ngài khó chịu. Chúng ta thậm chí có thể không nhận thức được những gì xúc phạm đến Chúa nếu đó là điều mà chúng ta đã trở nên miễn cảm. Một trong những nhiệm vụ của Chúa Thánh Thần là soi sáng chúng ta đến những khu vực mà Chúa muốn thay đổi. Dành thời gian để xem xét những gì Chúa sẽ làm sạch khỏi cuộc sống của anh em để đưa anh em vào tự do tinh thần lớn hơn.

Cầu nguyện: Thưa cha, con không thể nghĩ ra nhiệm vụ nào khác trong cuộc sống ngoài việc tham gia vào những gì con đang làm. Cảm ơn Cha đã đưa con vào mục đích của Cha và đã cho cách để con đến gần. Nếu có bất cứ điều gì trong cuộc sống của con làm Cha đau buồn, hãy tiết lộ cho con ngay bây giờ. Con muốn từ bỏ những điều cản trở con hoàn thành những gì Cha đã chuẩn bị cho con làm. Cảm ơn Cha vì sức mạnh và niềm vui Cha cho con khi con chọn theo dõi Cha.

Keith Thomas,

Website: www.groupbiblestudy.com

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com